

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 46

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 ianuarie 2001

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 204 din 17 octombrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	1-3	Decizia nr. 263 din 19 decembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 ¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială	5-6
Decizia nr. 238 din 21 noiembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alineatul ultim din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	3-4	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.359/2000. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri	7-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 204

din 17 octombrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Eva Rozalia Nagy și Ecaterina Peter în Dosarul nr. 4.357/1999 al Tribunalului Bihor — Oradea.

La apelul nominal se constată lipsa autorilor excepției, precum și a celorlalte părți (Consiliul Județean Bihor — Comisia județeană pentru aplicarea Legii nr. 112/1995, Consiliul Local Oradea, Primăria Municipiului Oradea), față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 4.357/1999, **Tribunalul Bihor — Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului**, excepție ridicată de Eva Rozalia Nagy și Ecaterina Peter.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 25 din Legea nr. 112/1995 contravin prevederilor art. 21 din Constituție, întrucât împiedică persoanele fizice și juridice ale căror proprietăți imobiliare au trecut în proprietatea statului să solicite, pe calea unei acțiuni civile de drept comun, măsuri reparatorii prin dezdăunări bănești sau în echivalent.

Tribunalul Bihor — Oradea, exprimându-și opinia, consideră că textul criticat vine în contradicție cu prevederile constituționale privind accesul liber la justiție al cetățenilor, precum și cu dispozițiile art. 3 din Codul civil.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că Legea nr. 112/1995 nu conține dispoziții care să îngreuească dreptul la acțiune în justiție al cetățenilor ale căror locuințe au fost preluate abuziv în proprietatea statului. Sintagma „trecute în proprietatea statului” presupune existența unui titlu valabil, în baza căruia imobilul a fost preluat de stat în proprietate. În cazul în care nu există un asemenea titlu accesul la justiție este permis întotdeauna, pentru realizarea dreptului pretins de persoana interesată. În concluzie, Guvernul face referire la jurisprudența Curții Constituționale, care prin deciziile nr. 5/1997, nr. 80/1998 și nr. 45/1997 a constatat că dispozițiile art. 25 din Legea nr. 112/1995 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate în conformitate cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Excepția de neconstituționalitate privește art. 25 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995, text care are următorul conținut: *„Prin legi speciale se vor reglementa situațiile juridice ale altor imobile decât cele care fac obiectul prezentei legi, trecute în proprietatea statului înainte de 22 decembrie 1989, indiferent de destinația lor inițială, inclusiv ale celor demolate pentru cauze de utilitate publică.”*

Textul constituțional care se susține că ar fi fost încălcat este cel al art. 21, potrivit căruia: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreui exercitarea acestui drept.”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate contravin art. 21 din Constituție, întrucât împiedică persoanele fizice și persoanele juridice ale căror imobile au fost trecute în proprietatea statului (altele decât cele prevăzute de Legea nr. 112/1995) să se adreseze justiției pe calea unei acțiuni civile de drept comun pentru măsuri „reparatorii, dezdăunări bănești sau în echivalent”, din cauza „inexistenței unei legislații speciale”.

Examinând aceste susțineri, Curtea constată că prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a statuat că liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se îndeplinește justiția. În considerentele aceleiași decizii s-a reținut că semnificația art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia accesul la justiție nu poate fi îngreuit prin lege, este aceea că nici o categorie sau grup social nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit.

Așa fiind, rezultă că textul art. 25 din Legea nr. 112/1995 nu interzice persoanelor interesate să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor lor legitime, deoarece legea nu exclude controlul judecătoresc, ci, dimpotrivă, prin alin. 1 al art. 18 din aceeași lege: *„Hotărârile comisiilor județene, ale comisiei municipiului București și ale comisiei sectorului agricol Ilfov sunt supuse controlului judecătoresc, potrivit legii civile, și pot fi atacate în termen de 30 de zile de la comunicare.”*

În ceea ce privește existența sau inexistența titlului, aceasta nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare și de aplicare a legii, care intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești, astfel cum rezultă din art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată.

De altfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 112/1995 Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 45 din 4 martie 1997, rămasă definitivă prin nerecurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 26 septembrie 1997, și prin Decizia nr. 53 din 13 aprilie 1999, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 30 iunie 1999, constatându-se că textul de lege menționat este constituțional.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine modificarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Eva Rozalia Nagy și Ecaterina Peter în Dosarul nr. 4.357/1999 al Tribunalului Bihor — Oradea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 octombrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 238 din 21 noiembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alineatul ultim din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alineatul ultim din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Csaba János Ludescher și Gabriela Ludescher în Dosarul nr. 1.695/R/2000 al Judecătoriei Oradea.

La apelul nominal se constată lipsa părților (Csaba János Ludescher, Gabriela Ludescher și Andrei Eugen Clintoc), față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2000 **Judecătoria Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alineatul ultim din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului**, excepție ridicată de Csaba János Ludescher și Gabriela Ludescher în Dosarul nr. 1.695/R/2000 al acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție, text care garantează dreptul de proprietate, precum și dispozițiile art. 25 din Constituție, care consacră libera circulație a persoanelor. Autorii excepției susțin că textul de lege criticat „elimină practic dreptul de dispoziție cu privire la bunul respectiv, ceea ce este contrar naturii sale, astfel cum este definită în art. 480 Cod civil”.

Judecătoria Oradea, exprimându-și opinia, consideră că prevederile art. 9 alineatul ultim din Legea nr. 112/1995 sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost

comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alineatul ultim din Legea nr. 112/1995 este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere se arată că „interdicția de înstrăinare pe timp determinat prevăzută de alineatul final al art. 9 din Legea nr. 112/1995 este un caz de inalienabilitate legală, care nu contravine principiului garantării dreptului de proprietate consacrat de art. 41 din Constituție, așa cum a reținut și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 169/1999“. De asemenea, se consideră că textul de lege criticat nu încalcă nici dispozițiile art. 25 din Constituție privind libera circulație, locuințele la care se referă textul respectiv putând fi închiriate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Textul de lege criticat pentru neconstituționalitate are următorul conținut: „*Apartamentele dobândite în condițiile alin. 1 nu pot fi înstrăinate 10 ani de la data cumpărării.*“

Conform art. 9 alin. 1: „*Chiriașii titulari de contract ai apartamentelor ce nu se restituie în natură foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora pot opta, după expirarea termenului prevăzut la art. 14, pentru cumpărarea acestor apartamente cu plata integrală sau în rate a prețului.*“

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate au următorul cuprins:

— art. 41 alin. (1) „*Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*“;

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alineatul ultim din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Csaba János Ludescher și Gabriela Ludescher în Dosarul nr. 1.695/R/2000 al Judecătoriei Oradea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 noiembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

— art. 25: „(1) *Dreptul la liberă circulație, în țară și în străinătate, este garantat. Legea stabilește condițiile exercitării acestui drept.*

(2) *Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară.*“

Examinând textul de lege criticat, prin raportare la prevederile constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că nu există nici o contradicție între acestea.

Interdicția înstrăinării pe timp de 10 ani a locuințelor cumpărate de chiriași în condițiile art. 9 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 nu înfrânge dispozițiile art. 41 alin. (1) teza întâi din Constituție, care nu pot fi disociate de textul tezei a doua, conform cărora: *Conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.* În consecință, interdicția temporară de înstrăinare, prevăzută la art. 9 alineatul ultim din Legea nr. 112/1995 este constituțională, reprezentând doar o limitare a uneia dintre prerogativele dreptului de proprietate.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității textului art. 9 alineatul ultim din Legea nr. 112/1995, în raport cu dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție, și anume prin Decizia nr. 169 din 2 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 12 aprilie 2000, constatându-se că aceste dispoziții legale sunt constituționale. Atât considerentele, cât și soluția din această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neexistând motive sau elemente noi care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 25 din Constituție referitoare la libera circulație a persoanelor, Curtea observă că dispoziția legală criticată nu are legătură cu acest text constituțional, întrucât nu poate avea semnificația obligării cumpărătorului locuinței de a locui în ea pe toată durata celor 10 ani de la cumpărare, cât durează interdicția de vânzare. Prin urmare, nu se poate conchide că persoana în cauză nu ar putea să călătorească, să își stabilească domiciliul sau reședința în orice altă localitate din țară sau din străinătate datorită interdicției temporare de a înstrăina locuința dobândită în condițiile Legii nr. 112/1995.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 263

din 19 decembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ în Dosarul nr. 1.686/1999.

La apelul nominal răspunde Constantin Stamate, lipsind Direcția generală de muncă și protecție socială a municipiului București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Partea prezentă lasă la aprecierea Curții Constituționale soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 15 și ale art. 16 din Constituție, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 1.686/1999, **Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială.** Excepția a fost ridicată din oficiu de instanța de judecată într-o cauză civilă ce are ca obiect cererea de anulare a două decizii de pensie, cerere formulată de Constantin Stamate împotriva Direcției generale de muncă și protecție socială a municipiului București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ consideră că prin dispozițiile art. 62¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 3/1977 „se creează o inegalitate între pensiile stabilite persoanelor care au lucrat, fără a avea vocație la pensie, și cei care au avut vocație la pensie [...]”, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind nerezultarea legii civile, precum și pe cele ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, întrucât dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. Se arată, în esență, că recalcularea pensiei în cazul unei persoane care după emiterea deciziei continuă să lucreze o perioadă mai mică de 5 ani nu poate fi făcută în același fel cu recalcularea pensiei persoanei care după pensionare lucrează o perioadă mai mare de 5 ani. În acest din urmă caz, prin art. 62¹ alin. (2) din Legea nr. 3/1977 s-a creat posibilitatea ca recalcularea pensiei să se facă folosind ca bază de calcul fie salariul avut în vedere la stabilirea inițială a pensiei, fie salariile realizate în ultimii 5 ani de activitate. Referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale, Guvernul susține că diferența de situații existentă justifică tratamentul juridic diferit, astfel că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale cu privire la egalitatea în drepturi. De asemenea, se precizează că „la punerea în plată a pensiilor suspendate se aplică indexările ce s-au acordat după calcularea pensiei”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 62¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială. Acest text de lege a fost introdus prin art. I pct. 16 din Decretul-lege nr. 70/1990 privind modificarea și completarea unor reglementări referitoare la pensii, asigurări sociale și ocrotiri sociale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 9 februarie 1990, și are următorul cuprins:

„(1) Pensionarii pentru limită de vârstă care și-au continuat activitatea pot cere recalcularea pensiei de asigurări sociale prin adăugarea timpului lucrat după pensionare. Recalcularea se face avându-se în vedere baza de calcul folosită la stabilirea inițială a pensiei.

(2) Pensionarii care au lucrat după stabilirea pensiei pentru limită de vârstă o perioadă de cel puțin 5 ani pot cere recalcularea pensiei folosind ca bază de calcul, potrivit prevederilor art. 10 și 21, fie salariul avut în vedere la stabilirea inițială a pensiei, fie salariile realizate în ultimii 5 ani de activitate.“

Instanța de judecată consideră că aceste dispoziții legale contravin următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 15: „(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.“;

— Art. 16: „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.“

Analizând aceste prevederi constituționale, Curtea nu poate reține ca fiind pertinente pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate decât pe cele ale art. 15 alin. (1) și ale art. 16 alin. (1), deoarece, în mod evident, celelalte texte constituționale nu au nici o legătură cu dispozițiile legale criticate.

În aceste condiții Curtea constată că dispozițiile art. 62¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 3/1977 nu contravin principiului neretroactivității legii, statuat în art. 15 din Constituție, deoarece aceste dispoziții legale, reglementând modul de recalculare a pensiei pentru limită de vârstă, nu aduc atingere dreptului la pensie, consacrat prin art. 43 alin. (2) din Constituție, care prevede: „Cetățenii au dreptul la pensie, [...] și la alte forme de asistență socială prevăzute de lege.“

În legătură cu critica de neconstituționalitate privind inegalitatea dintre modul de recalculare a pensiei pentru persoanele care au lucrat mai puțin de 5 ani după stabilirea pensiei pentru limită de vârstă și modul de recalculare a

pensiei pentru persoanele care au lucrat mai mult de 5 ani după stabilirea pensiei, Curtea constată că această susținere nu este întemeiată. Diferența de tratament juridic aplicat celor două categorii de pensionari este justificată prin caracterul diferit al situațiilor juridice în care acestea se află datorită perioadelor lucrate după stabilirea inițială a pensiei, ceea ce în materia pensiilor este determinant, conform legislației în vigoare. De altfel, faptul că principiul constituțional al egalității în drepturi nu este echivalent cu uniformitatea, ci, dimpotrivă, presupune dreptul la diferență de tratament juridic în situații diferite, a fost recunoscut constant în jurisprudența Curții Constituționale. În acest sens sunt, spre exemplu: Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994; Decizia nr. 135 din 5 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996; Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000. Această jurisprudență a Curții Constituționale cu privire la aplicarea principiului egalității este în deplină concordanță cu aceea a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament juridic săvârșită în situații similare, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin hotărârea pronunțată în cazul „*Marckx contra Belgiei*“, 1979). De asemenea, Anexa la Carta socială europeană revizuită, ratificată de România prin Legea nr. 74/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 4 mai 1999, prevede în Partea a V-a, articolul E că „O diferență de tratament întemeiată pe un motiv obiectiv și rezonabil nu este considerată ca discriminatorie“.

Față de cele arătate excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ în Dosarul nr. 1.686/1999.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 decembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 31 din Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul de aplicare a și consumului ilicit de droguri, prevăzut în anexa care face dispozițiilor Legii nr. 143/2000 privind combaterea traficului parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul sănătății,

Hajdú Gábor

Ministru de interne,

Constantin Dudu Ionescu

Ministru agriculturii și alimentației,

Ioan Avram Mureșan

p. Ministrul finanțelor,

Valentin Lazea,

secretar de stat

p. Ministrul industriei și comerțului,

Constantin Isbășoiu,

secretar de stat

p. Ministrul educației naționale,

Adrian Gorun,

secretar de stat

p. Ministrul tineretului și sportului,

Alexandru Popescu,

secretar de stat

p. Ministru de stat, ministrul justiției,

Gheorghe Mocuța,

secretar de stat

București, 20 decembrie 2000.

Nr. 1.359.

ANEXĂ

REGULAMENT

de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) În sensul prezentului regulament:

1. prin *cură de dezintoxicare* se înțelege ansamblul de măsuri destinate tratamentului dependenței fizice;

2. prin *supraveghere medicală* se înțelege serviciile de evaluare și îngrijire medicală continuă, serviciile de consiliere psihologică și psihoterapie, serviciile de postcură-reabilitare psihosocială și măsurile destinate reducerii consecințelor asociate consumului de droguri.

Serviciile de postcură-reabilitare psihosocială cuprind ansamblul de măsuri destinate tratării dependenței psihice și redobândirii aptitudinilor sociale, profesionale, pierdute datorită consumului de droguri.

Măsurile destinate reducerii consecințelor consumului de droguri cuprind programele de substituție în ambulatoriu și activitățile de prevenire a afecțiunilor transmise pe cale sanguină;

3. *sindromul de sevraj* (abstinență) reprezintă apariția unor simptome fizice (somatice) specifice la întreruperea administrării unui drog;

4. *delirium* reprezintă o alterare a stării de conștiință, care poate complica sindromul de sevraj (abstinență);

5. *tratamentul de substituție*, în cadrul curei de dezintoxicare la opiacee, reprezintă administrarea unor substanțe specifice, precum metadona, levo-alfa-acetil-methadol, buprenorphina și altele, în doze progresiv descrescătoare, în vederea împiedicării apariției sindromului de sevraj sau ameliorării acestuia;

6. *metaboliții* reprezintă substanțele ce apar în organism după consumarea unui drog, datorită proceselor suferite de acesta în organism, și care pot persista o perioadă îndelungată de la consumul ultimei doze de drog;

7. prin *planta Cannabis sativa*, ca drog, se înțelege inflorescențele florale și fructifere ale plantei Cannabis sativa, însoțite sau nu de frunze sau de alte părți ale inflorescenței, din care s-au scos semințele;

8. prin *rășina plantei Cannabis sativa* se înțelege rășina izolată, brută sau purificată, obținută din planta Cannabis sativa, din inflorescențele sau din frunzele acesteia;

9. prin *uleiul plantei Cannabis sativa* se înțelege concentratul sub formă uleioasă, obținut din planta Cannabis sativa sau din rășina plantei Cannabis sativa.

(2) Definițiile referitoare la produsele vegetale obținute din planta Cannabis sativa, indiferent de varietatea acesteia, sunt aplicabile atunci când aceste produse vegetale au fost obținute pentru trafic și consum ilicit de droguri și au avut ca destinație operațiunile specifice traficului și consumului ilicit de droguri.

Art. 2. — (1) Prescrierea de către medici, în scop terapeutic, a substanțelor aflate sub control național, astfel cum sunt definite în Legea nr. 143/2000, se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu normele de practică medicală stabilite de Colegiul Medicilor din România și de Ministerul Sănătății.

(2) Substanțele aflate sub control național se livrează numai unităților autorizate de Ministerul Sănătății.*)

(3) Aprovizionarea, deținerea și eliberarea către pacienți a substanțelor aflate sub control național se realizează în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(4) Farmaciștii, cu ocazia eliberării medicamentelor, au obligația de a atrage atenția consumatorilor asupra substanțelor aflate sub control național cuprinse de acestea.

(5) În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament Ministerul Industriei și Comerțului**) împreună cu Ministerul Sănătății și Ministerul Agriculturii și Alimentației***) vor stabili prin ordin comun lista cuprinzând produsele farmaceutice de uz uman și veterinar care conțin substanțe ce intră sub incidența Legii nr. 143/2000, ce se

vor elibera numai pe baza prescripției medicale. Actualizarea acestei liste se va face de către aceleași autorități ori de câte ori este necesar, urmând să se comunice de îndată unităților beneficiare.

Art. 3. — Calificarea ca drog a unui produs provenit din traficul și consumul ilicit de droguri nu depinde de concentrația substanței stupefiante sau psihotrope depistate în acest produs.

CAPITOLUL II

Măsuri de prevenire a consumului ilicit de droguri

Art. 4. — Activitățile de prevenire a consumului ilicit de droguri sunt următoarele:

a) organizarea de programe educative adresate preșcolarilor, ce presupun promovarea unui stil de viață sănătos în familie și/sau în comunitate, vizând sănătatea publică;

b) organizarea de programe educative adresate elevilor, ce presupun activități de instruire, informare, comunicare, incluse în programa școlară;

c) organizarea de programe educative pentru adolescenți, în afara școlii, ce presupun organizarea de către instituțiile de învățământ de activități alternative pentru petrecerea timpului liber;

d) realizarea de campanii mass-media ce presupun activități de informare a populației prin mijloace precum: articole în presa scrisă, anunțuri publice, emisiuni, reportaje, concursuri, video- și audioclipuri tematice;

e) furnizarea de informații și sfaturi privind efectele negative ale consumului de droguri, consecințele deținerii și traficului ilicit de droguri, precum și posibilitățile de prevenție și tratament, care pot fi aduse la cunoștință părinților, profesorilor, tinerilor și consumatorilor de droguri prin linii telefonice de informare și ajutorare;

f) organizarea de programe comunitare ce presupun activități care implică o largă participare a membrilor unei comunități;

g) organizarea de programe de consiliere psihologică și psihoterapeutică ce presupun activități specializate.

Art. 5. — (1) Ministerul Sănătății, Ministerul Educației Naționale****) și Ministerul Tineretului și Sportului elaborează, sprijină, dezvoltă și coordonează programe de informare a populației asupra consecințelor consumului de droguri.

(2) Ministerul Sănătății împreună cu Ministerul Educației Naționale elaborează conținutul subiectelor referitoare la promovarea unui stil de viață sănătos, acordând o atenție sporită activităților conținute în programa școlară și a altor unități din sistemul educațional, referitoare la prevenirea consumului de droguri.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 22/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 10 ianuarie 2001.

***) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 19/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2001.

****) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 12/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 10 ianuarie 2001.

*****) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 23/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 11 ianuarie 2001.

CAPITOLUL III

Măsuri de combatere a traficului și consumului ilicit de droguri

Art. 6. — Activitatea de combatere a traficului și/sau a consumului ilicit de droguri sau de forme farmaceutice care le conțin se organizează și se realizează de organele administrației publice și organele judiciare, de unitățile de învățământ, unitățile medicale și alte unități din sistemul serviciilor de sănătate, de centrele de reeducare pentru minori, penitenciare, organizațiile neguvernamentale, precum și de alte instituții interesate.

Art. 7. — Măsurile de combatere și reducere a consumului de droguri, realizate de Ministerul Sănătății, constau în activitățile de prevenție primară și în măsurile destinate reducerii consecințelor consumului de droguri, precum și în tratamentul medical și reabilitarea persoanelor dependente de droguri.

Art. 8. — Măsurile de combatere a consumului de droguri, întreprinse de Formațiunea centrală de reprimare a traficului și consumului ilicit de droguri din cadrul Inspectoratului General al Poliției, constau în:

a) organizarea și coordonarea activităților cu caracter preventiv în problematica drogurilor atât pentru populație, cât și pentru cadrele Ministerului de Interne implicate în astfel de activități;

b) instruirea cadrelor în scopul acționării pentru reducerea cererii de droguri;

c) elaborarea unor materiale instructiv-educative pentru pregătirea antiinfracțională a populației;

d) participarea prin personalul propriu specializat, alături de specialiștii altor instituții, la acțiunile de tipul „formare de formatori“.

Art. 9. — Măsurile de combatere a traficului de droguri întreprinse de organele vamale în zona proprie de competență constau în:

a) efectuarea de supravegheri și verificări pentru depistarea situațiilor de încălcare a legislației vamale de către persoanele fizice și juridice, verificarea de registre, corespondențe și evidențe financiar-contabile, inclusiv cele pe suport informatic, precum și solicitarea altor documente și informații care au legătură directă sau indirectă cu bunurile importate, exportate sau tranzitate pe teritoriul național ori cu alte operațiuni vamale;

b) verificarea operativă și supravegherea clădirilor, depozitelor, terenurilor, sediilor sau ale altor obiective unde se găsesc sau ar putea să se găsească droguri, substanțe chimice esențiale și precursori, precum și prelevarea de probe în condițiile legii, în vederea identificării și expertizării bunurilor care au făcut obiectul operațiunilor vamale;

c) controlul magazinelor și al punctelor de desfacere aflate în zonele speciale vamale, în vederea identificării drogurilor, substanțelor chimice esențiale și precursorilor, a căror proveniență nu poate fi justificată cu documente vamale;

d) executarea măsurilor prevăzute de lege pentru reținerea și confiscarea, după caz, a drogurilor, substanțelor chimice esențiale și precursorilor, în cazul nerespectării prevederilor legale aplicabile în domeniul vamal;

e) organizarea, exploatarea și instituirea unui sistem propriu de consemne pentru persoanele fizice și juridice, a căror respectare are caracter obligatoriu pentru personalul din sistemul vamal;

f) analizarea activității și a rezultatelor specifice în domeniul vamal din teritoriu și elaborarea programelor de control, testări și investigații pe domenii;

g) verificarea accesului, depozitării, prelucrării, manipulării și transportului drogurilor, substanțelor chimice esențiale și precursorilor în zonele libere, de către Serviciul antidrog din cadrul Direcției Generale a Vănilor;

h) îndeplinirea de către Serviciul antidrog din cadrul Direcției Generale a Vănilor a sarcinilor privind cooperarea pe plan intern și internațional cu instituțiile specializate în domeniu, pentru asigurarea schimbului de informații și documente, precum și pentru derularea de acțiuni operative specifice;

i) realizarea de către Serviciul antidrog din cadrul Direcției Generale a Vănilor de controale și verificări inopinate, urmărirea și identificarea persoanelor suspecte de încălcarea reglementărilor vamale privind traficul ilicit cu substanțe stupefiante și psihotrope, substanțe chimice esențiale și precursori;

j) participarea Serviciului antidrog din cadrul Direcției Generale a Vănilor, împreună cu organele abilitate, la efectuarea livrărilor supravegheate, pe întregul teritoriu al României.

Art. 10. — Măsurile de combatere a traficului și consumului ilicit de droguri, întreprinse de organele judiciare, sunt cele prevăzute de Codul de procedură penală și de legile speciale în domeniu.

CAPITOLUL IV

Cura de dezintoxicare

Art. 11. — (1) Cura de dezintoxicare se dispune pe baza expertizei medico-legale și se realizează în regim de spitalizare în una dintre unitățile medicale stabilite de Ministerul Sănătății sau, după caz, de Ministerul de Interne ori de Ministerul Justiției.

(2) Ministerul Sănătății stabilește, prin ordin al ministrului sănătății, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, unitățile medicale abilitate să dispună și să aplice cura de dezintoxicare și supravegherea medicală, precum și condițiile și normele de avizare și autorizare anuală care trebuie să fie îndeplinite de acestea.

(3) Unitățile prevăzute la alin. (1) au în structura de personal: medic psihiatru, asistent medical, psiholog, asistent social.

Art. 12. — (1) Secțiile de dezintoxicare au regim închis, ce presupune primirea vizitelor conform regulamentului de ordine interioară al acestor unități medicale.

(2) Vizitele se vor desfășura în condiții de strictă supraveghere și în prezența unui cadru desemnat în acest scop.

(3) Pachetele și celelalte obiecte destinate persoanei internate vor fi controlate de serviciul de pază la intrarea în secție.

(4) Pentru eliminarea riscului de procurare a drogurilor, părăsirea secției de dezintoxicare de către persoana internată se va face numai prin externare.

(5) Asigurarea condițiilor de siguranță necesare în vederea aplicării eficiente a tratamentului revine Ministerului Sănătății, în colaborare cu Ministerul de Interne și cu Ministerul Justiției.

Art. 13. — Cura de dezintoxicare se realizează prin:

- a) oprirea bruscă a administrării drogului;
- b) utilizarea unor metode nonsubstitutive simptomatice;
- c) tratamentul de substituție, prin înlocuirea drogului consumat de toxicoman cu produse, precum metadona sau alte produse farmaceutice specifice curei de dezintoxicare;
- d) psihoterapie.

Art. 14. — Administrarea tratamentului de substituție se face sub strictă supraveghere de către medici sau de personalul abilitat pentru această activitate.

Art. 15. — Tratamentul de dezintoxicare prin substituție poate începe numai după confirmarea diagnosticului de dependență, prin punerea în evidență în sângele sau în urina toxicomanului a drogurilor consumate de către acesta.

Art. 16. — Perioada de dezintoxicare este stabilită în funcție de starea și de evoluția pacientului, fără a se depăși 30 de zile.

Art. 17. — (1) Unitățile medicale care internează persoane pentru cura de dezintoxicare au obligația de a transmite lunar datele necesare în vederea întocmirii statisticii direcțiilor județene de sănătate publică, respectiv a municipiului București, până la data de 10 a lunii, conform anexei nr. III A.

(2) Direcțiile județene de sănătate publică, respectiv a municipiului București, vor transmite lunar întreaga informație primită, conform anexei nr. III B, în termen de 5 zile, Centrului de Calcul, Statistică Sanitară și Documentare Medicală care va întocmi rapoarte lunar pentru Direcția de promovare a sănătății și sănătate comunitară, Direcția generală de asistență medicală și Direcția Farmaceutică din cadrul Ministerului Sănătății.

CAPITOLUL V

Supravegherea medicală

Art. 18. — (1) Supravegherea medicală cuprinde serviciile de evaluare și îngrijire medicală continuă, serviciile de consiliere psihologică și psihoterapie, serviciile de postcură-reabilitare psihosocială și măsurile destinate reducerii consecințelor consumului de droguri și se realizează în instituții și unități medicale publice sau private stabilite de Ministerul Sănătății sau, după caz, de Ministerul de Interne ori de Ministerul Justiției.

(2) Supravegherea medicală se dispune în baza unei expertize medico-legale.

SECȚIUNEA I

Serviciile de consiliere psihologică și psihoterapie

Art. 19. — Serviciile de consiliere psihologică și psihoterapie se realizează în centre de consiliere din cadrul instituțiilor și unităților medicale publice sau private stabilite de Ministerul Sănătății.

Art. 20. — Centrele de consiliere prevăzute la art. 19 au următoarea structură de personal: psihoterapeut, cu formare de bază psiholog sau medic psihiatru, și asistent social.

SECȚIUNEA a II-a

Serviciile de postcură-reabilitare psihosocială

Art. 21. — Serviciile asigurate în etapa de postcură-reabilitare psihosocială sunt:

- a) psihoterapia individuală, familială și de grup;
- b) terapia ocupațională;
- c) tratamentul tulburărilor psihice asociate.

Art. 22. — (1) Postcura-reabilitarea psihosocială se realizează în unitățile stabilite de Ministerul Sănătății, conform prevederilor legale. Aceste unități asigură aceleași condiții de siguranță ca și secțiile de dezintoxicare.

(2) Unitățile prevăzute la alin. (1) au în structura de personal: psiholog, psihoterapeut, ergoterapeut, terapeut ocupațional și asistent social.

(3) După caz, se asigură servicii de specialitate psihiatrică prin încheierea unei convenții civile de prestări de servicii.

Art. 23. — Durata minimă a postcurei-reabilitării psihosociale este de 180 de zile. Pe întreaga durată se efectuează controale periodice și aleatorii ale metaboliților drogurilor în sânge și urină.

Art. 24. — Ministerul Muncii și Protecției Sociale*), organele administrației publice locale și organizațiile neguvernamentale asigură condiții de reinserție socioprofesională a pacienților care au terminat postcura-reabilitarea psihosocială.

SECȚIUNEA a III-a

Măsuri destinate reducerii consecințelor consumului de droguri

Art. 25. — (1) Programul de substituție în ambulatoriu reprezintă înlocuirea drogului consumat de toxicoman cu metadonă sau cu alte substanțe specifice, adecvate de la caz la caz, pe o perioadă îndelungată, în vederea reducerii consecințelor asociate consumului de droguri.

(2) Programul de substituție în ambulator se realizează de spitalele de psihiatrie și alte instituții și unități medicale, autorizate în acest sens de Ministerul Sănătății, fiind organizat și controlat de direcțiile județene de sănătate publică, respectiv a municipiului București, cu obligativitatea informării în scris a medicului de familie.

(3) În programul prevăzut la alin. (1) nu pot fi incluse decât persoanele constatate ca fiind dependente de droguri, care întrunesc una dintre condițiile prevăzute în anexa

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 4/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 9 ianuarie 2001.

nr. II, după ce s-a depistat prezența metaboliților de droguri în organismul acestora.

(4) Responsabilul de program poate interpreta, după caz, aceste condiții și va elabora decizia finală de includere în program.

Art. 26. — (1) Programele de substituție în ambulatoriu cu metadonă sau cu alte substanțe specifice se realizează de către următoarele categorii de personal: medic psihiatru, psiholog, asistent medical și asistent social, sub conducerea responsabilului de program care este medic psihiatru.

(2) Serviciile medicale oferite în cadrul acestor programe sunt: administrarea de metadonă sau de alte substanțe farmaceutice specifice tratamentului adecvat stării toxicomanului, consiliere psihologică, psihoterapie și, după caz, ergoterapie.

Art. 27. — Metadona și alte substanțe specifice, precum levo-alfa-acetil-metadol, buprenorphina, avizate de Ministerul Sănătății, se furnizează și se livrează unităților de dezintoxicare și celor în care se desfășoară programe de substituție în ambulatoriu și se prescriu numai de către medicii specialiști psihiatri care lucrează în aceste unități.

Art. 28. — (1) Administrarea de metadonă sau de alte substanțe specifice se face numai după punerea în evidență a substanțelor stupefiante consumate de toxicoman și se continuă sub control periodic.

(2) Pe durata programului se vor efectua controale periodice și aleatorii ale metaboliților drogurilor.

Art. 29. — (1) Persoana inclusă într-un program de substituție în ambulatoriu primește o legitimație.

(2) În termen de 30 zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament Ministerul Sănătății va stabili prin ordin al ministrului sănătății, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, modelul legitimațiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 30. — Persoana inclusă în programul de substituție în ambulatoriu va primi pentru zilele de sâmbătă și duminică cantitatea necesară de metadonă sau alte substanțe specifice pentru cele două zile, conform prevederilor legale în vigoare, fiind instruită asupra modului de administrare zilnică.

Art. 31. — (1) În cazul în care o persoană care este inclusă în programul de substituție în ambulatoriu se află în faza de urmărare penală, organul de cercetare penală anunță responsabilul de program pentru continuarea programului de substituție în ambulatoriu, care se va desfășura în instituțiile subordonate Ministerului de Interne și Ministerului Justiției.

(2) În cazul în care o persoană care este inclusă în programul de substituție în ambulatoriu este internată într-o altă secție pentru afecțiuni somatice, se anunță responsabilul de program, care va asigura terapia de substituție pe toată durata internării în secția respectivă.

CAPITOLUL VI

Măsuri medicale aplicate la cerere sau în cazuri de urgență

Art. 32. — (1) Măsurile prevăzute la cap. IV și V sunt aplicabile și persoanelor care solicită internarea pentru cura de dezintoxicare ori aplicarea măsurilor de supraveghere medicală sau în cazuri de urgență provocate de sevrajul complicat.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) expertiza medico-legală nu este necesară.

Art. 33. — (1) Persoanelor menționate la art. 32 li se asigură confidențialitatea tratamentului.

(2) În cazul în care persoanele internate de urgență pentru sevrajul complicat nu prezintă acte de identitate sau alte acte din care să rezulte identitatea acestora, unitatea care efectuează internarea sesizează secția de poliție în a cărei rază teritorială se află, în vederea stabilirii identității persoanei internate.

Art. 34. — Internarea persoanelor lipsite de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă se va face numai cu acordul unui reprezentant legal, cu excepția situațiilor de urgență provocate de sevrajul complicat.

Art. 35. — În scopul asigurării eficacității tratamentului persoanele care se internează din propria inițiativă au obligația de a urma postcura-reabilitarea psihosocială la sfârșitul perioadei de dezintoxicare.

Art. 36. — (1) În cazul internării la cerere pentru cura de dezintoxicare, pacientul va semna un angajament conform formularului prezentat în anexa nr. I.

(2) Nerespectarea angajamentului prevăzut la alin. (1) atrage externarea imediată a pacientului.

Art. 37. — Internarea la cerere în vederea curei de dezintoxicare se poate face o dată sau de două ori pe an.

Art. 38. — Pentru persoanele internate pentru sevrajul complicat, după înlăturarea stării de urgență internarea poate continua numai în cazul în care persoanele solicită și semnează angajamentul prevăzut la art. 36.

Art. 39. — (1) Programele de substituție în ambulatoriu vor înceta prin reducerea progresivă a dozelor în una dintre următoarele situații:

a) persoana în cauză are 3 rezultate pozitive consecutive la controalele periodice privind prezența drogurilor ori a metaboliților acestora în sânge sau în urină;

b) personalul medical din cadrul programului a luat o decizie în acest sens, datorită comportamentului și atitudinii necorespunzătoare a pacientului față de personal sau față de alți pacienți ori datorită unei contraindicații medicale;

c) la cererea pacientului.

(2) În cazul în care o persoană a fost exclusă din programul de substituție în ambulatoriu potrivit alin. (1) lit. a), readmiterea persoanei în program poate fi rediscutată după 3 luni de la excludere.

Art. 40. — (1) *Programele de prevenire a afecțiunilor transmise pe cale sanguină* constituie măsuri de reducere a

consecințelor consumului ilicit de droguri și se realizează prin acordarea de consiliere specifică și prin facilitarea accesului la instrumentar medical steril, precum seringi de unică folosință.

(2) Includerea persoanelor în acest program se face la cerere.

(3) Persoanelor menționate la alin. (2) li se asigură confidențialitatea.

(4) Persoana inclusă în programe de prevenire a afecțiunilor transmise pe cale sanguină va primi o legitimație care va cuprinde un cod de identificare și numele organizației care desfășoară programul.

CAPITOLUL VII

Măsurile de eficientizare a luptei împotriva traficului ilicit de droguri

Art. 41. — (1) Instituțiile sau organele legal abilitate, prevăzute la art. 1 lit. j) și la art. 20 din Legea nr. 143/2000, aparțin structurilor Ministerului de Interne.

(2) Autorizarea de către procuror a efectuării unei livrări supravegheate precizează organele legal abilitate ale Ministerului de Interne care se implică în desfășurarea acestei acțiuni.

(3) Formațiunea centrală de reprimare a traficului și consumului ilicit de droguri din cadrul Inspectoratului General al Poliției coordonează și centralizează toate datele cu caracter național și internațional care vizează livrările supravegheate cu substanțe pe teritoriul României, care intră sub incidența Legii nr. 143/2000.

Art. 42. — Dacă în timpul desfășurării controlului vamal organul vamal descoperă produse care intră sub incidența Legii nr. 143/2000, acesta poate propune organelor competente inițierea unei livrări supravegheate, urmând ca desfășurarea acesteia să se realizeze cu personalul specializat din structurile Ministerului de Interne.

Art. 43. — (1) Organele constatatoare abilitate, respectiv organele de poliție și organele vamale în zonele proprii de competență, au dreptul să rețină mijloacele de probă consemnate în actul de constatare și în adeverința de reținere eliberată care este înregistrată în evidențele unității de poliție, respectiv ale unității vamale.

(2) Probele ridicate din marfa suspectă pot fi transportate spre laboratoarele de analiză din cadrul Direcției Generale a Vămirilor numai dacă sunt însoțite de adrese de înaintare de care să reiasă acest scop, de la cine a fost reținută, precum și cantitatea deținută și transportată de funcționarul vamal.

(3) Se consideră deținute legal cantitățile corespunzătoare solicitate în scris de la Formațiunea centrală de reprimare a traficului și consumului ilicit de droguri din cadrul Inspectoratului General al Poliției în scop didactic și de cercetare științifică.

Art. 44. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament Ministerul de

Interne și Direcția Generală a Vămirilor vor desemna persoanele implicate în lupta împotriva traficului și consumului ilicit de droguri și vor emite legitimații specifice pentru aceștia.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament Ministerul de Interne și Ministerul Finanțelor vor stabili prin ordin comun, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, modelul legitimațiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Persoana care deține o astfel de legitimație are acces și beneficiază de sprijinul instituțiilor, în vederea exercitării atribuțiilor ce îi revin, potrivit legii.

(4) Legitimațiile persoanelor desemnate din cadrul Ministerului de Interne și Ministerului Finanțelor — Direcția Generală a Vămirilor vor fi vizate de conducerea ambelor ministere.

Art. 45. — (1) Supravegherea cultivării plantelor ce conțin droguri este, conform prevederilor legale în vigoare, o activitate care implică, pe de o parte, verificarea autorizațiilor eliberate de organele abilitate pentru culturile ce au ca destinație prelucrarea licită a acestora, iar pe de altă parte, obligativitatea celor care cultivă pe bază de autorizație astfel de plante și le prelucrează de a declara scopul culturilor, ce trebuie menționat în mod expres în autorizație.

(2) Autorizarea, conform prevederilor legale în vigoare, pentru cultivarea plantelor ce conțin droguri și sunt prelucrate în scop licit se realizează de Ministerul Sănătății prin direcțiile județene de sănătate publică, respectiv a municipiului București.

(3) Direcțiile județene de sănătate publică, respectiv a municipiului București, sunt obligate ca în termen de 7 zile de la data eliberării autorizației să comunice, sub confirmare de primire, o copie legalizată de pe aceasta, în vederea luării în evidență, la inspectoratele județene de poliție, respectiv al municipiului București, acestea urmând să fie centralizate, prin fax și sub confirmare telefonică de primire, de îndată ce au fost obținute, la Formațiunea centrală de reprimare a traficului și consumului ilicit de droguri din cadrul Inspectoratului General al Poliției.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 46. — Cheltuielile ocazionate de cura de dezintoxicare sau de supravegherea medicală se realizează conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 47. — La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă orice alte prevederi contrare.

Art. 48. — Anexele nr. I, II, III A și III B fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 49. — Măsurile medicale și educative aplicate toxicomanilor în penitenciare se realizează conform prevederilor ordinului comun al ministrului sănătății și ministrului justiției, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*ANEXA Nr. I
la regulament*

ANGAJAMENT

Subsemnatul ..... am luat cunoștință de condițiile curei de dezintoxicare pentru care am consimțit liber și nesilit de nimeni.

În consecință, înțeleg să respect condițiile impuse de regulamentul de funcționare a secției de dezintoxicare:

- respectarea strictă a tuturor indicațiilor stabilite de echipa terapeutică;
- respectarea regimului de secție închisă, care nu permite pacienților părăsirea secției din proprie inițiativă; încălcarea acestei reguli are drept consecință externarea imediată;
- pe parcursul internării este permisă procurarea unor mici obiecte utile (alimente, articole de toaletă, țigări, băuturi răcoritoare, ziare, cărți) numai prin intermediul personalului secției;
- interzicerea consumului altor substanțe în afara celor prescrise în scop terapeutic; încălcarea acestei reguli are drept consecință externarea imediată;
- interzicerea introducerii oricăror substanțe psihoactive (cu efect de drog) în incinta secției de dezintoxicare;
- acceptarea păstrării în posesia pacienților a unei sume de 100.000 lei pentru obiectele amintite mai sus și interzicerea păstrării vreunui obiect de preț (bijuterii etc.);
- obligația de supunere în orice moment la investigațiile paraclinice prescrise;
- adoptarea unui comportament civilizată față de personalul secției;
- la terminarea curei de dezintoxicare am obligația de a continua tratamentul de postcură — reabilitare psihosocială în conformitate cu recomandările echipei terapeutice.

Am citit, am înțeles și am acceptat în totalitate cele de mai sus și sunt de acord ca nerespectarea acestor obligații asumate de mine să atragă imediat externarea.

Data .....

Semnătura .....

*ANEXA Nr. II
la regulament*

CRITERIILE

de includere în programul de substituție în ambulatoriu (menținere pe metadonă)

Includerea în programul de substituție în ambulatoriu se realizează pe baza următoarelor criterii:

1. diagnostic pozitiv de sindrom de dependență de substanțe psihoactive conform ICD 10 (tulburări mentale și comportamentale datorate utilizării de substanțe psihoactive F 10—19);
2. vârsta peste 18 ani; persoanele sub 18 ani care îndeplinesc criteriile pot fi incluse cu acordul părinților sau al reprezentantului legal;
3. proba biologică a dependenței (examen pozitiv al urinei);
4. minimum 2 ani de dependență, documentată medical;
5. 3 tentative de dezintoxicare nonsubstitutivă eșuate în antecedente;
6. boli asociate dependenței (infecție HIV/SIDA, TBC, insuficiență cardiacă, hepatită cronică tip B și C, boli psihice majore);
7. femei gravide și dependente de opiacee;
8. politoxicomania;
9. persoane dependente de droguri, care au în întreținere minori.

Responsabilul de program poate interpreta aceste criterii după caz și va elabora decizia finală de includere în sau de excludere din program.

Fișa de raportare

1. Domiciliul bolnavului (localitatea) ..... Cod SIRUTA
2. Unitatea medicală ..... Cod SIRUES
3. Numărul cazurilor de internare (a câta internare) .....
4. Data cererii de tratament (zi, lună, an) .../.../...
5. Tipul contractului: 1. pacient nou 2. pacient vechi 9. nespecificat
6. Tratamente anterioare la orice unitate:
1. nici unul 2. tratat anterior 9. nespecificat
7. Numărul de luni de la ultimul tratament:
999. niciodată tratat
8. a) Aflat sub tratament la altă unitate sanitară:
1. da 2. nu 9. nespecificat
- b) Sursa trimerii la tratament:
9. singur/familia/prietenii
10. alt centru de tratament
11. medic generalist
12. spitalul
13. servicii sociale
14. justiția/poliția
15. nespecificat
9. Sexul: 1. masculin 2. feminin
10. Data nașterii (zi, lună, an)
11. Vârsta (ani)
12. Condiții de locuit
1. singur
2. cu părinții
3. cu prietenii
4. cu partener
5. în cadru instituționalizat
6. fără locuință
8. altele
9. nespecificat
13. Dacă locuiește cu utilizatori de droguri:
1. da 2. nu 9. nespecificat
14. Dacă este rezident al orașului:
1. da 2. nu 9. nespecificat
15. Cetățenia
1. română 2. străină 9. nespecificat
16. Naționalitatea
9. român

10. maghiar
11. rrom
12. german
99. nespecificat

17. Ocupația:

1. salariat
2. șomer
9. nespecificat

18. Nivelul educațional:

1. primar
2. gimnazial
3. profesional
4. liceal
5. postliceal
6. superior
9. nespecificat

19. Vârsta părăsirii școlii (ani)

20. Substanța psihoactivă utilizată

	Denumirea substanței psihoactive (cod)	Calea de administrare (cod)	Frecvența în ultima lună (ani)	Vârsta la prima utilizare (ani)	Durata utilizării în mod regulat (ani)
Primul drog					
Al doilea drog					
Al treilea drog					

Calea de administrare:

1. injecție
2. fumat
3. mâncat/băut
4. prizat
9. nespecificat

Frecvența în ultima lună:

1. o dată pe săptămână
2. 2–6 zile pe săptămână
3. zilnic
4. nu a folosit în ultima lună
9. nespecificat

21. Vârsta la prima utilizare a oricăror substanțe psihoactive (ani)

22. Dacă este injecție curentă: 1. da 2. nu 9. nespecificat

23. Utilizare în comun a seringii în ultima lună:

1. da 2. nu 8. nu se injectează 9. nespecificat

24. Vreodată injectat:

1. da 2. nu 9. nespecificat

25. Vârsta la prima injecție (ani):

26. Dacă a utilizat vreodată în comun seringă:

1. da 2. nu 8. nu este cazul 9. nespecificat

27. HIV:

1. test pozitiv
2. test negativ
3. test cu rezultat necunoscut
4. netestat
9. nespecificat

28. Tratamentul aplicat:

1. dezintoxicare
2. fără medicație și terapie psihosocială
3. sfătuire, suport
4. trimitere la un alt centru
5. tratament neinițiat
9. nespecificat

*ANEXA Nr. III. B
la regulament*

Unitatea sanitară .....

Adresa .....

SITUAȚIA
toxicomanilor prin substanțe psihoactive în luna ... anul ...

Nr. crt.	Numărul foi de observație	Domiciliul	Vârsta	Sexul	Ocupația	Stupefiantul folosit	Modul de procurare (licit, ilicit)	Caz nou, recidivă	Tratamentul aplicat

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro